

Události v Mexiku

Úřední správy z Mexika.

Zprávy, které docházejí do Spojených Států z Mexiko City, mají příchut Huertova optimismu. Nová vláda jest v nich líčena jako obnovitelka míru a potlačitelka revolučního ducha po celé republice. Prozatímní prezident a generál Diaz prý jsou v nejlepší shodě a upřímně se snaží o zavedení pokoje a míru po celé zemi. Revoluční hnutí na severu i na jihu prý utichají. Generál Orozco poslal telegram, v kterém oznamuje, že uznává svrchovanost nové vlády. Emiliano Zapata sice setrvává v odboji, ale většina jeho podvůdců souhlasí se změnou vlády. Venustiano Carranza, bývalý guvernér státu Coahuila, potkal se ve svém revolučním hnutí s nezadarem. Rafael Tapia, vůdce 600 povstalců, oznámil nové vládě, že se jí podrobí. Tolik dle vládních zpráv. — Ve skutečnosti v Mexiku klid není. Jestliže snad přidají se někteří "generálové" k nynější vládě, jest jisto, že strana Madero, která byla tak silná, že mu pomohla na křeslo presidentské, brzy vládě zahraje válečný kvápek, při kterém se Huerta utaneje do smrti.

Povstalci vyjednávají s vládou.

Povstalci, jimž velí generál Salazar, vyjednávají s vládou o rozdělení veřejných pozemků. Počátek má být učiněn s rozsáhlými statky rodiny Maderovy. Za tím účelem byl vyslán Salazarem do Mexika plukovník Fuentes.

Nová revoluce v Mexiku.

Francisco Villa, který byl kdysi vůdce loupežníků a později stal se generálem vojska Maderova, sbírá vojsko v Sonora, aby pomstil smrt svého bývalého velitele. Tak aspoň jest veřejným míněním v El Paso, Tex., odkud zmizel Villa začátkem minulého týdne. Villa byl zavřen v Mexiko City na rozkaz generála Huerty, ale podařilo se mu utéct do El Paso. Tento odvážný dobrodruh má mnoho stoupenů, tak že sebere pravděpodobně silný sbor vojenský.

Maderisté dle všeho — vyjma těch, kteří jsou shromážděni v Sonora a Coahuila — prozatím zanechali boje. Většina jich upřehla na americkou půdu, kde vyčkají, až seslíhají organizují se, aby mohli vypraviti se do pole proti Huertovu vojsku.

Zapatisté na jihu pokračují v nepřátelství proti nové vládě, tak jako činili proti vládě Maderově. Oddíl Zapatistů byl sice poražen, ale Emiliano Zapata dosud jest v poli s tisíci muži svého vojska, které pokračuje v boji pále haciendy a pustoší města. Jeví málo chuti zanechat revoluce, když již Madero jest pryč. Mír znamená pro ně návrat k práci za půl pesos denně. Boj naopak považují za výnosnější.

Také na severu jest silné hnutí proti Huertovi. Každý den vzrůstá. Zvláště ve státě Coahuila, kde guvernér Venustiano Carranza sám podniká odpor proti Huertovi. Shromáždil vojsko, které již čítá na 2,000 mužů. Základnou jeho operací jest hlavní město Saltillo. Podporuje jej také guvernér z Aguas Calientes. Jejich hnutí prý však není tak silné, jako hnutí Orozcovo, protože nemají tak silné vojsko jako tento.

Prozatímní vláda vraždí.

Soud s Gonzalesem, sesazeným guvernerem, jenž byl obžalován, že povstal proti vládě, postupuje zvolna. Byl jmenován právník pro souzeného, jenž jest přísně střežen ve vězení.

Do Washingtonu bylo úředně oznámeno vysláním Wilsonem, že bratr Maderův, Emilio, byl zabit. Byl vůdce povstalců na

severu. Jeho zabitím vláda uválila na sebe již třetí smrt v rodině Maderů. Všechni tři zavraždění byli bez fádneho soudu.

To však není jediná krev, kterou vrahové, zmocnivší se trůnu, třísni svoje ruce. Jak se oznamuje z Mexika, na všech místech nešťastné této republiky, kde mají přívrženci nové vlády moc ve svých rukou, jsou pronásledováni stoupenci zavražděného prezidenta a jsou-li dopadeni, jsou bez soudu popraveni. Vůdce Huertovi plní tím pouze rozkaz svého pána, který jim nařídil, by vůdce revolucionářů byli, jakmile padnou vojsku do rukou, bez odkladu popraveni.

Co se vypravuje o smrti Madera a Suareze.

Francisco Madero st. a jeho bratr Ernesto, bývalý ministr financí v Maderově kabinetě, kteří uprchli do Havany, učinili tam tvrzení o smrti prezidenta a místoprezidenta mexické republiky, dle něhož oba dva byli zabití a o havatně zmrazení v národním paláci. Uprchlíci dostali se do Havany 1. března a učinili udání, které svoji sensačností překvapuje. Madero a Suarez byli mučeni pozdě v noci v národním paláci a pak zavražděni. Jejich mrtvoly byly pak posazeny vzpřímeně do automobilu a vezeny do vězení. Právě když se průvod zatáček kolem rohu ulice k věznicí, byl sehrán nastrojený útok. Několik ran padlo z obou stran a mrtvoly byly pak shozeny na dvoře věznic. Potom se rozhlašovalo, že Madero a Suarez byli zastřeleni v zápasu, který se rozzulil mezi jejich strážci a osvoboditeli.

Boj mezi vojskem Spoj. Států a Mexikány na hranicích Texasu.

Z El Paso se oznamuje, že došlo k přestřelce mezi vojskem Spojených Států a Mexikány na hranicích blízce Douglas, Ariz. Čtyři důstojníci Spoj. Států kráčeli blízce hranice Mexických asi 3 míle od Douglas a byli napadeni asi 40 Mexikány, kteří na ně zahájili palbu. 16 černých vojáků 9. pluku přichýžáto na místo a rozvířili se boj. Udrželi své pozice na neutrálním území tak dlouho, až byli sesíleni četami 9. regimentu. Mexikáni přehli, zanechavše na místě 4 mrtvé a několik raněných. Z amerických vojáků nebyl nikdo zabit. Právě se, že Američané byli tak pobouřeni, že pronásledovali Mexikány na nějakou vzdálenost. V Douglas vzbudil boj velké rozčilení myslí. Občané, kteří se domnívali, že Mexikáni vpadli na půdu Spojených Států, ozbrojili se a spěchali k hranicím. V několika okamžicích shromáždilo se tam na sta občanů, připravených k boji.

PÍ. WOODROW WILSONOVÁ, "PRVNÍ DÁMA V ZEMĚ."

HOTEL DEWEY VYHOŘEL.

Zprvu se myslelo, že zahynulo tam na dvacet osob, avšak podle všeho počet obětí jest značně menší.

Minulý pátek krátce před pátou hodinou ranní vypukl oheň v hotelu Dewey na 13. a Farnham ul., a když hasiči se dostavili, řádily plameny ve všech částech budovy. Někteří z hostů se sami zachránili, jiní vyneseni byli hasiči, a někteří zprvu převládalo mínění, že veliký počet lidí zahynul, do úterka pátráním ve zříceninách objevena byla pouze jedna mrtvola a pokud známo, vyžádal si požár čtyři oběti. — Jsou to: Pí. Alice M. Bonnevilleová, sestra majitelky hotelu, pí. Wilkinsová, jejíž ohořelé pozůstatky nalezeny byly v sobotu ráno; Ren Riekard ze South Omaha, zaměstnanec v dobytých ohradách, jenž zemřel v nemocnici krátce potom, když vynesen byl z hořící budovy; Charles Cummins, číšník z hotelu Henshaw, jenž zabil se skokem s okna a Grace Burtonová z Ruthven, Ia., která zemřela v pondělí v nemocnici následkem utrpených popálenin a naděbání se kofeí.

Stav pí. C. E. Wilkinsová, majitelky hotelu, jest dosud povážlivý a zpráva o smrti její sestry, která jí byla konečně v pondělí sdělena, když neustále se po ní ptala, měla na ni účinek skličující.

V hotelu bylo registrováno přes šedesát osob, a poněvadž z velké většiny nedali o sobě vědět, vzniklo domnění, že zahynuli, avšak

vzhledem k pověsti, jaké hotel Dewey se "těšil," není to nijak divno, že kdo nemusel, nehlásil se, že tam v osudnou noc byl. — Nežli hasiči se dostavili, Izzi Steiss, jeden z hochů, kteří prodávají "World-Herald," zachránil několik osob, které, dýmem zmačkané, buď vyvedl neb vynesl z hořící budovy. Sám našel se kouře tou měrou, že musel být dopraven do nemocnice, kde zůstal až do úterka.

Tragičkou byla smrt Charlese Cumminse, muže asi 50-letého, jenž zabil se skokem s okna, ale očití svědkové praví, že mohl být zachráněn, kdyby byl vyčkal hasičů, kteří po žebříku k němu spěchali. Jest ovšem také možno, že omámen kouřem, ztratil vědomí a pustil se okenního výstupku, kterého chvíli křečovitě se držel.

Jakým způsobem oheň povstal, jest dosud záhadou, avšak vyšetřování zahájeno městským i státními úřady. Podle všeho vznikl oheň v zadní části budovy v přízemí, kde byl strážník a oděvní obchod firmy Raphael-Prod Company. Městský inspektor kotlu vzpomněl si, že v měsíci prosinci upozornil pí. Wilkinsovou, že jeden z kotlů v budově byl ve velmi nebezpečném stavu, ale topič tvrdil, že onoho kotle od té doby vůbec nebylo používáno. Pátráním ve zříceninách přišlo se na velkou nádobu, která obsahovala petrolej neb gasolin a tím se vysvětluje výbuch, který během požáru se udal.

Celková škoda ohněm způsobená se odhaduje asi na \$160,000,

neboť kromě hotelu, který úplně byl zničen, tak že i zbývající zdi nutno bude strhnouti, postíženy byly následující firmy: Raphael-Prod Comp., Schmolzer & Mueller, obchod s piany, Lehman & Sons, obchod s nástěnným papírem a Hiller Liquor Company. — Budova byla majetkem J. D. Creightona a též páč si ztrátu na \$50,000. Paní Wilkinsová utrpěla asi \$5,000 škody na zařízení hotelu.

V pondělí přestali městští dělníci kopati ve zříceninách, avšak v pátrání po mrtvolách bude pokračováno kontraktorem Beckem, kterého si J. D. Creighton zjednal. Inkvest koronerův nebyl ještě konán, když toto psáno bylo.

Wilsonův kabinet.

Několik president Wilson neposlal ještě jména členů svého kabinetu do senátu, když toto psáno bylo, jisto jest, že budou v něm zasedati následující muži: Sekretář státu, William Jennings Bryan z Nebrasky; sekretář pokladny, William G. McAdoo z New Yorku; sekretář války, Lindley M. Garrison z New Jersey; generální návladní, James McReynolds z Tennessee; generální poštmistr, kongresník Albert Burleson z Texasu; sekretář námořnictva, Josephus Daniels z North Carolina; sekretář vnitra, Franklin K. Lane, z Kalifornie; sekretář zemědělství, David F. Houston z Missourí; sekretář obchodu, kongresník William C. Redfield z New Yorku; sekretář práce, kongresník William B. Wilson, z Pennsylvanie.

Washingtonská lůza skazila průvod sufražistek.

Sídelní město, Washington, D. C., stalo se v pondělí dějištěm scén, nad nimiž studem měl by se zarditi každý občan této země, který jest mužem v pravém smyslu toho slova. Průvod sufražistek, který měl být klidnou, důstojnou manifestací pro volební právo žen, pokážen byl washingtonskou lůzou, kterou policie nedovedla nebo nechtěla kontrolovati a teprve když zavolána federální jízda z Fort Meyer, mohly ženy průvod dokončiti. Na schůzi konané později v Continental Hall, přijaty byly resoluce, jimiž žalán jest president Wilson a kongres o zavedení vyšetřování, proč průvodu dostalo se takové chatrné policejní ochrany. Po Pennsylvaniam ave. pochodovalo asi 5,000 žen, avšak průvod byl roztrhán lůzou, která přes natažené dráty na ulici se vedrala a ženy surově urážela. Když došla k jízdě, zjednan byl brzy pořádek, neboť vojáci patrně měli rozkazy vykliditi

Válka na Balkáně

Klid zbraní bez příměří.

V posledních dnech byl učiněn nepatrný pokrok, aby dalo souditi se z něho na brzké skončení války, ať si už zbraněmi na bojišti, anebo dohodou velmočí u zeleného stolu. Počasí přivedlo válečné operace k úplnému klidu. Drinopol a Skadar vzdorují útokům spojenců. Rovněž noví velitelé tureckého vojska nejsou naprosto sehnáni zlepšiti situaci, která přimutla jejich nástupce žádati o mír. Mladoturci, nyní kontrolování, zřejmě oceňují beznadějnost zápasu a hledají výmluvu, aby ospravedlnili zvrácení vlády. To jest asi smysl jejich dovolávání se velmočí, kterýžto appel velmočí odmítly. Pokladnice turecká jest prázdná, vojáci nedostávají plat, nutné potřeby těžko lze sehnati a demoralisace kříví se od vlády v Cařihradě do nejposlednější řady vojáků. Porta mohla by vésti válku dále, kdyby měla peníze a sehnopné vojáky. Avšak Evropa zavázala tkanicí u měsíce a odmítla opět pomoci těm, kteří porušili shodu v Londýně skoro již dočlenou. Za nynějších poměrů není pro Turecko naděje, že obdrží tak dobré podmínky míru, jako byly ty, které zamítlo.

Na Turecku jest nejlépe viděti, jak čas mění útvary a formy vládní i celé národy. Představte si dnešní stav Turecka a sebevědomí Turků r. 1682, kdy sultán Mohamed IV. poslal císaři rakouskému Leopoldovi toto vyhlášení války: "Budíž známo Tobě, nástupci Caesarů, králi Polska a Tvým spojencům, že Mohamed, slavný a všemocný císař nad východem i západem, jest připraven vtrhnouti do Tvých bídných zemí! Přivedeme s sebou 1,300,000 vojáků, pěších i na koních, abychom Tebe docela potřeli a spustošili celé Tvoje panství. Rozkazujeme Ti, abys nás očekával ve své rezidenci ve Vídni, kde máme v úmyslu Tobě hlavu useknouti." Mimo to v listě tomto jest informován Jan Sobieski, aby se připravil na zdlouhavou smrt. Dokument tento jest chován v archívech vídeňských.

Balkánští spojenci diktují podmínky míru.

Z Říma se oznamuje na základě úředních zpráv: Spojenci kladou tyto podmínky míru Turkům, i když budou velmočí prostředníky:

- 1.) Smlouvající se strany zavazují se, že ihned po podepsání smlouvy o míru zanechají všeho nepřátelství.
  - 2.) Turecko musí postoupiti spojencům Drinopol, Skadar a Janinu.
  - 3.) Bulharsko-turecká hranice povede od Rodosta k Midi a bude přesně stanovena vojenskou komisí, složenou z Bulharů a Turků.
  - 4.) Poloostrov Gallipoli bude postoupen spojencům.
  - 5.) Všechny ostrovy v moři Aegejském, které obsadili Řekové, budou postoupeny spojencům.
  - 6.) Všechni zajatci a rukojmí budou bez odkladu propuštěni.
  - 7.) Turecko zaplatí spojencům 300,000,000 dolarů válečné náhrady.
  - 8.) Zvláštní zástupce sultánův bude připuštěn do dobytého území, aby vedl správu mešit, kostelů a fondů a církevních vlastností.
  - 9.) Všechny smlouvy, které existovaly mezi spojenci a Tureckem před zahájením nepřátelství, budou obnoveny.
- Jak viděti, sčastně Turecko, budou-li tyto podmínky přijaty, malý kousek země s Cařihradem a Cataldi. Tím bylo by vskutku evropské panství tohoto druhu tak obávaného nepřítel křesťanstva dokonale zničeno.

TÝDEN V OBRAZÍCH.

Woodrow Wilson a Thomas Riley Marshall byli nastoleni v úterý jako president a místopresident Spojených Států. Nový nejvyšší úředník národa složil přísahu v ruce předsedy nejvyššího soudu spolkového, White'a. — Essexská jízda z New Jersey, pod velením setníka Roomera, provázela jako osobní eskorta presidenta Wilsona. — Pí. Richard C. Burlesonová z Texasu byla velkomarášlem průvodu sufražistek v den před presidentskou inaugurací. — John N. Anhalt, new-yorský advokát, obviněn byl Dr. Russellem, lež správcem ústavu pro choromyslné zločince, že nabídl mu \$25,000 úplatku za osvobození Harry K. Thaw'a. Dr. Russell posadí se vedal svého úřadu. — A. Gonzalez, guvernér mexického státu Chihuahua, jenž vystoupil proti vládě Huertově, očekává soud Maderův, bude-li dopaden.